

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913205723
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5913205723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská č. 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35787783, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska č. 16, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: M. K., nar. X.X.XXXX, bytom P. č. XXXX/X, XXX XX P., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 756,22 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 706,-eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 706,-eur od 01.03.2013 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 18,70 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 59,11 eur, ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.07.2013 v znení jeho doplnenia doručeného tunajšiemu súdu dňa 15.08.2013 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 756,22 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 44,5 % ročne zo sumy 701,10 eur od 05.12.2012 až do zaplatenia, a úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 756,22 eur od 01.03.2013 až do zaplatenia, a súčasne, aby navrhovateľovi zaplatil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania a z trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 03.09.2012 uzatvoril v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 701,10 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a súčasne záväzok odporcu vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami vo forme 12-tich mesačných splátok vo výške 75,89 eur, t.j. celkovo sumu 910,68 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.10.2012. V zmysle bodu 1.4. časti 1 predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere odporca súhlasil s tým, aby navrhovateľ poukázal peňažné prostriedky z úveru priamo predajcovi, ktorý odporcovi predal tovar popísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe predmetného ustanovenia navrhovateľ uhradil spoločnosti OKAY s.r.o. so sídlom Krajná 86, 821 04 Bratislava sumu zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru. Na tom istom mieste predmetnej zmluvy odporca prehlásil, že mu predmet financovania bol riadne dodaný, t.j. že si tovar financovaný úverom odniesol z predajne predajcu. Podľa bodu 2.1. časti 3 predmetnej

úverovej zmluvy sa odporca zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok s tým, že navrhovateľ splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov stanovených v úverovej zmluve, prípadne v aktuálnom sadzobníku poplatkov navrhovateľa, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného. Pri výpočte úrokov z úveru vychádzal navrhovateľ z roku s 365-timi dňami (v prípade prestupného roku s 366-timi dňami) a zo skutočného počtu dní. Odporca svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru neuhradil odporca navrhovateľovi ani len časť dlžnej sumy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporcu, navrhovateľ vypovedal dňa 07.12.2012 úverovú zmluvu v súlade s písmenom c) bodu 4.1. časti 3. predmetnej zmluvy. Zásielka obsahujúca uvedenú výpoveď adresovaná odporcovi sa navrhovateľovi vrátila dňa 12.12.2012 s poznámkou „adresát neznámy“, čím bola naplnená zmluvná fikcia doručenia podľa bodu 7. časti 3. predmetnej úverovej zmluvy. Následne potom dňa 28.02.2013 nadobudla výpoveď účinnosť v súlade s bodom 6.2. časti 3. predmetnej úverovej zmluvy (t.j. dva kalendárne mesiace, ktoré začínali plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola výpoveď zmluvnou fikciou odporcovi doručená) a dlh odporcu sa stal splatný v celom rozsahu. Ku dňu účinnosti výpovede mal odporca voči navrhovateľovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti titulom dlžných mesačných splátok vo výške 151,78 eur, pričom sa jednalo o mesačné splátky splatné do 15.10.2012 a 15.11.2012. Zo sumy dlžných mesačných splátok úveru vo výške 151,78 eur pripadala suma vo výške 96,66 eur na uhradenie istiny a suma vo výške 50,22 eur na uhradenie úroku a suma vo výške 4,90 eur na uhradenie poistného. Vzhľadom k uvedenému má odporca voči navrhovateľovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 756,22 eur a to titulom zvyšku dlžnej úverovej istiny sumu vo výške 701,10 eur, dlžného úroku z úveru zahrnutého v dlžných mesačných splátkach úveru vo výške 50,22 eur a dlžného poistného zahrnutého v dlžných mesačných splátkach úveru vo výške 4,90 eur. V zmysle bodu 4.2. časti 3. úverovej zmluvy sa účastníci konania dohodli, že navrhovateľ je oprávnený v prípade porušenia povinností splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od odporcu zaplataenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu odporcu so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporca je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Navrhovateľ bol súčasne oprávnený od odporcu požadovať náhradu škody, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením povinností odporcu. Podľa bodu 4.4. časti 3. predmetnej úverovej zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy sa stal celý dlh odporcu voči navrhovateľovi splatný, pričom nesplatená istina úveru bola až do dňa jeho úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. odporca bol povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu, a to vo výške 44,5 % ročne z aktuálnej dlžnej úverovej istiny.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý tak svoju ako aj navrhovateľovu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané a svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 03.09.2012, fotokópiou výpovede zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42709733910001, spolu s fotokópiou obálky k zásielke obsahujúcej predmetnú výpoveď, ako aj výpisom z úverového účtu odporcu vedeného u navrhovateľa, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

dňa 03.09.2012 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi za účelom financovania nákupu tovaru zo strany odporcu spotrebiteľský úver vo výške 701,10 eur (cena kupovaného tovaru mala výšku 779,-eur, pričom odporca priamou platbou predajcovi zaplatil sumu 77,90 eur), ktorý sa odporca zaviazal navrhovateľovi vrátiť v pravidelných 12-tich mesačných splátkach so splatnosťou vždy 15-ho dňa v mesiaci vo výške jednej splátky 75,89 eur. V predmetnej zmluve sa navrhovateľ s odporcom súčasne dohodli na úrokovej sadzbe za poskytnutý úver vo výške 44,50 %

ročne, pričom RPMN predstavovala výšku 54,78 % pri priemernej RPMN 40,87 %. Navrhovateľ sa s odporcom súčasne dohodli na poistení predmetného úveru pri poplatku za poistenie vo výške 3,33 %. Odporca neuhradil navrhovateľovi ani len jednu splátku, na základe čoho navrhovateľ v zmysle bodu 4.1. časti 3. úverovej zmluvy vypovedal predmetnú úverovú zmluvu s účinnosťou ku dňu 01.03.2013 s tým, že účinnosťou výpovede sa stáva splatný predmetný úver v celom rozsahu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzatvorení ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Keď potom v súdnej veci odporca ako spotrebiteľ prijal od navrhovateľa ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere, ktorá je podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom.

S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že uzavretím predmetnej úverovej zmluvy sa odporca ako spotrebiteľ v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby odporca mohol nejakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. V rámci možnosti preskúmania obsahu predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva zo strany súdu sa súd v prvom rade zaoberal samotnou možnosťou preskúmania zmluvnej podmienky o výške zmluvných úrokov, ktorá je síce individuálne dohodnutým zmluvným dojednaním, avšak jedná sa o zmluvnú podmienku prezumovanú § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia (dojednaná výška zmluvného úroku - poskytnutý úver), ktorá je jasne, určito a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená. Znenie § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (obsahujúce

vyššie vymedzený výpočet zmluvných podmienok, ktoré nie sú neprijateľnými podmienkami) je však podľa názoru súdu potrebné vykladať v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k § 53 ods. 1 druhá veta ustanovením špeciálnym, a ktoré obsahuje zákonný limit odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov s tým, že táto odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z uvedeného potom vyplýva, že súd je oprávnený skúmať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, týkajúcej sa výšky úroku (odplaty) za poskytnutý úver, bez ohľadu na to, že sa jedná o dojednanie prezumované § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené súd potom podrobil kontrole navrhovateľom uplatnený zmluvný úrok vo výške 44,50 % ročne, keď s poukazom na § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dohoda o výške predmetného zmluvného úroku nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. Uplatnený úrok vo výške 44,5 % ročne dohodnutý v úverovej zmluve (v návrhu na začatie konania uplatnený ku dňu 04.12.2013 v kapitalizovanej výške 50,22 eur a v nasledujúcom období zo sumy 701,10 eur od 05.12.2012 až do zaplatenia), je podľa názoru súdu v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na neprimerane vysokú výšku takto dojednaného zmluvného úroku z úveru. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2012 zverejnených na www.finance.gov.sk <<http://www.finance.gov.sk>> a z priemerných úrokových mier z úverov poskytovaných v eurách v období uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnených na www.nbsr.sk <<http://www.nbsr.sk>> mal súd preukázanú ročnú percentuálnu mieru nákladov pri spotrebiteľských úveroch v trvaní od 6 do 12 mesiacov vo výške 40,87 % (v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom predstavovala RPMN výšku 54,78 %) a súčasne priemerné úrokové sadzby za spotrebiteľské a ostatné úvery poskytnuté domácnostiam predstavovali pri úveroch do jedného roka v septembri 2012 výšku 8,91 % ročne a pri úveroch od 1 do 5 rokov 11,91 % ročne z čoho vyplýva, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje zmluvné úroky vo výške takmer 5-krát vyššej (ak by súd vychádzal z porovnania s úvermi poskytovanými domácnostiam s dobou vrátenia do jedného roka), resp. viac ako 3,5-krát vyššej (ak by súd vychádzal z porovnania s úvermi poskytovanými domácnostiam s dobou vrátenia od jedného do piatich rokov) ako boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam zo strany bánk v rozhodnom období. Uvedené zmluvné dojednanie o zmluvných úrokoch rozhodne podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery a je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď súdu je síce zrejmé, že navrhovateľ pôsobí ako finančná inštitúcia na trhu nebankového sektoru, s čím sú spojené vyššie riziká s menej náročným zabezpečovaním úverom, avšak podľa názoru súdu nemôžu byť tieto riziká premietnuté do 3,5-násobnej, resp. takmer 5-násobnej výšky dohodnutých úrokov oproti úrokom stanovenými bankami. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery aktuálnej judikatúry slovenských súdov, ktoré dospeli k rovnakému právnomu záveru už v prípade, kedy úroky za poskytnuté úvery prevyšovali úvery poskytované bankami „iba“ 1,5-násobne (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 138/2012 zo dňa 07.05.2013). Na základe uvedeného súd potom priznal v súdnej veci navrhovateľovi iba výšku reálne poskytnutých finančných prostriedkov spolu s dojednaným poistným v celkovej výške 706,-eur a v časti tak kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 50,22 eur, ako aj dohodnutých zmluvných úrokov vo výške 44,50 % ročne zo sumy 701,10 eur od 05.12.2012 až do zaplatenia, keďže neprimerané zmluvné podmienky nie je súd oprávnený moderovať, návrh zamietol.

Súd súčasne priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy priznanej istiny, t.j. zo sumy 706,-eur, počnúc od 01.03.2013 až do zaplatenia, keď uplatnená výška úrokov z omeškania zodpovedá zákonnej úprave § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v znení účinnom do 31.01.2013.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech (navrhovateľ mal vo veci úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 706,-eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 706,-eur od 01.03.2013 až do zaplatenia), náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti odporcovi, ktorý mal vo veci úspech v menšej časti (odporca mal v konaní úspech v časti nepriznania kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 50,22 eur, zmluvného úroku vo výške 44,50 % ročne zo sumy 701,10 eur od 05.12.2012 až do zaplatenia, a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,22 eur od 01.03.2013 až do zaplatenia). Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 45,-eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon právnej služby prislúcha právnomu zástupcovi navrhovateľa odmena vo

výške 51,45 eur (§ 10 ods. 1 Vyhlášky), potom za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie návrhu na začatie konania na súd), t.j. 2 x 51,45 čo predstavuje 102,90 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky, právnomu zástupcovi navrhovateľa prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvomi úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2013 vo výške 2 x 7,81 eur, t.j. spolu 15,62 eur. V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky podľa ktorého sa zvyšuje odmena a náhrady podľa Vyhlášky o DPH vo výške 20 %, súd priznal navrhovateľovi DPH z odmeny a tzv. režijných paušálov k jednotlivým úkonom právnych služieb vo výške 23,70 eur (t.j. 20 % zo sumy 118,52 eur). Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 70,78 % predmetu konania (pri zohľadnení pomeru výšky uplatnenej istiny spolu s úrokmi z omeškania ku dňu rozhodnutia vo veci samej a nepriznaných kapitalizovaných zmluvných úrokov vo výške 50,22 eur, zmluvných úrokov vo výške 44,50 eur zo sumy 701,10 eur od 05.12.2012 do rozhodnutia vo veci samej a úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,22 eur od 01.03.2013 do rozhodnutia vo veci samej), keď uplatnená istina spolu so zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovala výšku 1.047,11 eur, súd priznal navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania vo výške 41,56 % (t.j. rozdiel úspechu navrhovateľa vo výške 70,78 % a neúspechu vo výške 29,22 %), t.j. 77,81 eur (41,56 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku vo výške 45,-eur a 41,56 % zo sumy trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.